

حال کلامی متصل و مربوط به یکدیگر هستند؛ یعنی برخی از آیات، برخی دیگر را توضیح می‌دهد؛ بنابراین راه صحیح فهم کلام الهی تدبیر و ملاحظه آیات مربوط به یک موضوع است.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های قرآن این است که نمی‌توان آیات آن را بزیده از آیات دیگر تفسیر و معنا کرد. حضرت علی طیلّه می‌فرماید: «...أَنَّ الْكِتَابَ يُصدُّقُ بِغَضَّةٍ بِغَضَّاً وَ أَنَّهُ لَا إِخْتِلَافٌ فِيهِ. فَقَالَ سَبِّحَانَهُ: (وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا...)»^(۱)؛ بعضی از آیات قرآن بعض دیگر را تأثیر و تصدیق می‌کند و اختلافی در آن

خداآوند متعال می‌فرماید: «...فَلَمْ تَجِدُوا مَا ءَفَتَيْمُوا صَعِيداً طَيِّباً...»^(۲). آنگاه پیامبر ﷺ دستاش را بر زمین زد و تیم کرد^(۳)، و بدین‌گونه تیم را تفسیر کرد.

راستی! اگر به چنین روایتی از امام باقر علیه السلام توجه نمی‌کردیم، چگونه این آیة شریفه را معنا می‌کردیم؟. همچنین وقتی لفظ قرآنی بین دو یا چند معنا مشترک باشد و مراد واقعی را نتوانیم تشخیص دهیم، برای روشن شدن آیه ناچاریم به قول پیامبر ﷺ یا امامان معصوم علیهم السلام تمسک جوئیم.

اعتقادی که از روی اجتهاد و تلاش به دست می‌آید و یا از روی هوی و هوس برای انسان حاصل می‌شود، (رأى) نام دارد و تفسیر به رأى آن است که انسان بخواهد با همان قواعد و اصولی که کلام دیگران را بررسی می‌کند، آیات الهی را نیز همان‌گونه بررسی نماید

ب) توجهی به آیات دیگر

آیات الهی اگرچه کلماتی جدا و منفصل از یکدیگر هستند، ولی در عین

۱. نساء، ۴۲.

۲. البرهان فی تفسیر القرآن، سید هاشم بحرانی، ج ۱، ص ۲۲۴.

۳. نهج البلاغه، ترجمه محمد دشنی، خطبه ۱۸، ص ۶۴.

آورده است. آیات قرآن اگر به صورت جمعی و در کنار یکدیگر فهمیده شوند، معنا و مفهوم روشن و جامعی را افاده می‌کنند.

محققان و مفسران بزرگ در این زمینه می‌فرمایند:

«برخی از آیات که به حسب فکر ابتدایی انسان مبهم به نظر می‌رسد، آیات دیگر را روشن می‌کنند. قرآن کریم نوری است که برخی از آیاتش در پر نوری مانند خورشید و برخی چون ماه و برخی مانند ستارگان است؛ آیات پر فروغ تر قرآن آیات کم فروغ را روشن تر می‌سازد و همکی در کنار هم فضای کامل‌اروشنی را برای هدایت انسان به ارمغان می‌آورند»^(۳).

بی‌توجهی به قوانین تفسیر بدون تردید هر متن دینی و علمی؛ اصول، اصطلاحات و زبان خاص خود را داراست و در نظر نگرفتن آن اصول و

نیست. پس خداوند سبحان فرمود: اگر قرآن از طرف خیر خدا نازل شده بود، اختلافات زیادی در آن می‌یافتد».

روایت شده است که امام جواد علیه السلام در تفسیر قطع دستان دزد و کیفیت آن در آیه شریفه «وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيهِمَا...»^(۱) فرمود: قطع دست باید از بین مفصل انگشت باشد و کف دست رها گردد. وقتی علت را جویا شدند، آن حضرت علیه السلام به فرمایش رسول خدا علیه السلام تمسک جست که می‌فرماید: سجده بر هفت عضو صورت می‌گیرد: پیشانی، دو دست، دو زانو و انگشتان بزرگ پا. اما هنگامی که دست از مج یا آرنج یا آرنج قطع شود، دستی برای سارق باقی نمی‌ماند تا با آن سجده کند؛ در حالی که خدای متعال فرموده است: «وَأَنَّ الْمَساجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَذَعُوا مَعَ اللَّهِ أَكْثَرًا» منظور از «مساجد» در این آیه، اعضای هفتگانه سجده است^(۲).

به هر حال اگر کسی یک آیه از قرآن را فهمید ولی به آیات دیگر توجه نکرد، نه تنها به عمق معنای آیه اول ترسیده، بلکه مفهوم نادرستی از آیه را به دست

۱. مائدۀ ۳۸.

۲. جن، ۱۷ - سیره پیشوایان، مهدی پیشوائی، ص ۵۵۱ - ۵۵۰

۳. تفسیر موضوعی قرآن در قرآن، آیت الله جوادی آملی، ج ۱، ص ۲۹۵.

بله ایخه نته ن آنها ریمه مهند فیله له لیعه
نیچه هه نا شی ن آنها و هه بیسق بیله
دبه ت لیب، ا نالین نیقه، و هه هون لیه
و نالیب بیه لکه ریلک نایمها ت خلش
ر آنها و هله رسالش بیه، ن آنها بفتحه
ملاتریه له نا نالن نیا بیه همچه ت لیه، ا
و هه بیسق لکه، ره لیه و هه بیه
و بیون آنها ریش نفا بیسق، آ بیه لیل بوت لیا
هه.

ن آنها ت لبلخان ا تتلفظ
دن آنها و هه رله بیسق آن گذیه، ریجی
رسخه او لمه لبرها ت لیا آن لبلخان ا تتلفظ
ن آنها ت لیا مه لنه نیا بیه دتسا الهرانه
ریلکه نالن، و رساله و رساله ره ایه له نه
ولیه له بفتح نیا مهند دتسا هدیش بانک
ت، لعه و همہ هبل دتیش دتمه لیه
و زلدریه ن منهن ره دبا
بساله، ا هتھه ناصب سلیمانه
رده ایه هیه لبر، ن آنها دیه نالن له، فه بجمعه
ر ایب پله، و هفه مشیمه مه، و هیه میخنه
ن آنها بورج بمعه هه، نالگمه له سلیل
ن آن ریغه رله ت سمعت نا، و هتیش
بله، و هه نالش ن آنها خیل، بله، و هلفتسا

سف لعه دیلنه هه، بفتح نیا مه
و هه هدیش نالخفته ره، هبر دلیلجه
هه، و هشتله ریش بره له هیه
هیخنگه ا ملعتسه نالخابیه له دیه
ملخ ره.

ایه هدیش نالقیس هیخنگه، لس و لعا ها
نالن ن آنها ت لیا، و هنگه نالن همچه
هتشیب بفتح نیا ریخنگه ده هدیش
لیه، و همه هیخنگه هنگه ن آن؟ هدیش
نالن ره ایه ل ن آن رالعه، ت لب رالله
نامه، و هتسیف رساله و هه، و هتفه
نالن هه، دتسا ریالگمه، و هگشیمه
نیه له و هه و همه دتسا دلیلجه
و هه دتسا هبیلجه بیه نیزیه ت سه لیه.

و هنالگمه دتسا ریالت ن آنها نیا بیلک
منکه هنگی آه هتیش لب هم هگشیمه
و هم ریلی آنکه هه هدیش ره ت بلخه ناله
نالن نالن نالن هه ره ایه رساله لخواهش
هه نالن هه دیلخ ره نیبیت ل ریخنگه
لخواهش نالمه ره ایه نالن هه ن آن په
ان سفیالکه نالمه دتسا لج و هج دلنتسه
ل ریت لفیه نالب له هه ریلی آه مدناء
و همه لی هنگه ریش نیس لی هشیلته

مراجعه کنیم تا در باییم که تا چه حد
صفات متصف هستند در هر زمان و در
نقل‌های تاریخی اسرائیلی در درون
تفسیر اسلامی رخنه کرده است. تفاسیر
هر مکان که باشند، شامل می‌شود.
اهل سنت به لحاظ تکیه واستناد به آرای
صحابه، بیشتر در معرض چنین
ناهنجاری قرار گرفته است. خوشبختانه
مسفران و
قرآن پژوهان
عصر حاضر و
قرن اخیر
هر یک به
تناسب و
اقضای سیک
و روشنی که
برگزیده‌اند، با
تیغ جرح و
تعدلیل به نقد
روایات
اسرائیلی رفته
و بر نقش
منفی این
روایت‌ها بر
اندیشه مفسر
و نیز تفسیر

می‌دهد یا می‌ترساند، کسانی را که با آن
نقل‌های تاریخی اسرائیلی در درون
اهل سنت به لحاظ تکیه واستناد به آرای
نقل‌های تاریخی بی‌اساس
یکی دیگر از عوامل آسیب‌زا در فهم

صحیح آیات قرآن، نقل‌های
تاریخی بی‌اساس است. کمتر
پژوهش‌گری است که نداند
تعدادی از تفاسیر گذشتگان
آمیخته با خرافات و نقل‌های
تاریخی بوده است؛ نقل‌هایی
که ریشه در بینش و اندیشه
یهود دارد و هیچ مأخذ معتبر
اسلامی برای آن نمی‌توان
یافت، کافی است محورهای
تاریخی چندی را همچون:
داستان آفرینش آسمان و
زمین، خلقت آدم، سرگذشت
انسیاء و... که بستر روایات
اسرائیلی است در نظر
بگیریم، سپس به بعضی از
تفسیر اسلامی همچون:
طبری، قرطبی، ثعالبی و...

از امام صادق علیه السلام سوال شد
چرا هرچه زمان می‌گذرد و آیات
قرآن تکرار می‌شود، تازگی این
کتاب بیشتر می‌شود؟ آن
حضرت علیه السلام فرمود: «زیرا خدای
تبارک و تعالیٰ آن را برای زمان
موقت و مردم خاصی نفرستاده و
چون همیشگی و همگانی است،
در هر زمان جدید است و در نزد
تمام مردم تا روز قیامت شیرین و
پر جذبه است

آیات انگشت گذاشته‌اند.

با همان جمود فکری تفسیر می‌کردند.
در میان عقیده غلات شیعه و اخباریان
نیز نمودهای این جمود فکری قابل
ملاحظه است. غلات مفهوم حبّ
ائمه علیهم السلام را بد تفسیر کردند و به دام
شرک و کفر افتادند و اخباریان به خاطر
بی توجهی به نقش زمان و مکان در
برداشت از مفاهیم قرآنی دچار رکود
شدند.

کاربرد گرایش‌های مادی

یکی دیگر از عوامل مادی آسیب‌زا
در فهم آیات قرآن، گرایش مادی در
تفسیر آیات است؛ یعنی توجیه برخی
مفاهیم معنوی به وسیله پدیده‌های
مادی است. در این گرایش آیات
براساس ذهنیت برگرفته از واقعیت‌های
مادی روشن می‌شود و هیچ‌گونه معیار
قرآنی و روایی به رسمیت شناخته
نمی‌شود. به همین جهت اینگونه تفسیر
یکی از نمونه‌های آشکار تفسیر به رأی
به شمار می‌رود.

تفسیر «سید احمد خان هندی» به

جمود فکری و تنگ‌نظری

فهم صحیح قرآن و مسائل دین
نیازمند وسعت نظر، ژرفاندیشی و
عقلایت است. در مقابل، تنگ‌نظری و
جمود، آفت دین و فهم قرآن است.
نگاهی به تاریخ اسلام، نقش شایان
توجه این عامل را در رشد یا احاطه
مسلمانان نشان می‌دهد. فرقه‌های
ظاهرگرا عمدتاً گرفتار این آفت فکری
بودند.

خوارج، «عبدالله بن خباب» را به
جرم این که با آنان هم عقیده نبود و
حضرت علی علیهم السلام را آگاه‌ترین مردم به
خدای معرفی کرده بود، به شهادت
رساندند. سپس همسرش را که حامله
بسود کشتند و شکم او را دریدند و
فرزندش را سر بریدند. در این هنگام
یکی از خوارج یک دانه خرما را که بر
زمین افتاده بود، برداشت و در دهان
گذاشت. دوستانش به او اعتراض کردند
که چرا چنین کار حرامی را مرتکب
شدی^(۱). اینگونه افراد، طبعاً قرآن را نیز

۱. تاریخ الکامل، ابن اثیر، ج ۳، ص ۲۴۱ - ۲۴۲.

خصوص نداشته باشند، من قلب‌هایشان را از درک معارف دینی منصرف می‌کنم». سپس می‌فرماید: «... ثُمَّ انْصَرَفُوا فَصَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ...»^(۱)؛ چون [به علت ضعف درونی] از آیات الهی روی گردان شدند، خداوند دل‌های آنان را از ادراک مقاومت قرآن منصرف کرد».

چنین گروهی نه قرآن را می‌فهمند و نه بر فرض فهمیدن، از آن بهره‌مند می‌شوند. آنان همیشه در فکر متاع زودگذر هستند. قرآن کریم به همه انسان‌ها هشدار می‌دهد که اگر غرق در امور مادی باشید، جان پاک خود را در طبیعت دفن کرده و خسaran دیده‌اید. اگر کسی عقل خود را در غراییز و اغراض طبیعی دفن کند، متبع الهام درونی و تشخیص حق و باطل و تقدیر را دفن کرده است؛ بنابراین هیچ‌گاه نمی‌تواند معارف بلند قرآن کریم را بفهمد.^(۲)

نام «تفسیر القرآن و هو الهدی و الفرقان» نمونه آشکار این جریان است و شاید این تفسیر نخستین تفسیری باشد که به این گرایش دامن زده است و خوانندگان را از دریافت مقاومت واقعی آیات قرآن محروم ساخته است.

به عنوان مثال: تفسیر وحی به بازتاب ژرف‌نای روح پیامبر ﷺ توجیه واقعیت‌های درک نشدنی بهشت و جهنم، تفسیر شکافته شدن دریا در داستان موسی عليه السلام به جزر و مد و... نمونه‌هایی از آن است^(۳).

غور علمی و خود پرتریتینی
عدم آگاهی و علم نسبت به مقاومت دینی و قواعد آن، آخرین عامل انحراف از مسیر فهم قرآن محسوب می‌شود که در این نوشتار به آن اشاره می‌شود.

عنوان مهم‌ترین موانع معرفت‌شناسی نام برده شده است. خداوند سبحان می‌فرماید: «سَأَضِيفُ عَنْ آيَاتِنِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ...»^(۴)؛ «کسانی که عملاً تکبر کنند و در برابر حق

۱. تفسیر القرآن و هو الهدی و الفرقان، سید احمد خان هندی، ترجمه محمد تقی فخر داعی گیلانی، ج ۱، ص ۶۰.

۲. اعراف، ۱۴۶. ۳. توبه، ۱۲۷.

۴. تفسیر موضوعی قرآن در قرآن، ج ۱، ص ۳۶۵.

دکتر منصور اشرفی
عضو کالج بین‌المللی جراحان

راههایی برای خوشاندام و خوش‌بینی شدن

۱. ورزش:

کسانی که چاق هستند و برای لاغر شدن صبحانه نمی‌خورند، در اشتباهند. چون پس از صرف شام، تا ظهر روز بعد آدمی گرسنه بماند، بدن انسان با این گرسنگی مقابله می‌کند و کالری کمتری می‌سوزاند. پس نخوردن صبحانه تأثیری در لاغر شدن ندارد. اصولاً صبحانه مقدار قند خون را تنظیم می‌کند و نیروی لازم برای آغاز و انجام کار روزانه فراهم می‌کند. بنابراین اگر قرار است مقداری از غذای روزانه حذف شود، بهتر است از غذای ظهر و شب کاسته شود نه صبحانه.

نخستین و مهم‌ترین گام برای خوشاندام شدن ورزش است، به ویژه اگر در هوای آزاد باشد، مانند شنا کردن، دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی، بهتر است. بایستی دست‌کم روزی 30° دقیقه متوالی، این ورزش انجام بگیرد و هفته‌ای سه و یا چهار روز تکرار شود. این‌گونه ورزش‌ها به راحتی متابولیسم؛ یعنی سوخت و ساز بدن را تحریک می‌نماید و باعث سوختن کالری بیشتر، حتی موقع استراحت، می‌شود. برخی از پژوهشگران بر این باورند که حتی تا ۲۴ ساعت پس از ورزش، سوخت مواد غذائی بیشتر از وقتی است که آدمی ورزش نکند.